

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΤΑΞΙΔΕΥΤΕΣ

ΠΡΩΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2026

«ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΤΑΞΙΔΕΥΤΕΣ» ΣΕ ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ

Την Πέμπτη 7/8/2026 και ενώ δουλεύαμε πυρετωδώς για την εφημερίδα μας, πέρασε από τη Βιβλιοθήκη ο κ. Νικόλαος Καραμάνης, που είναι δασοπόνος στο Δασαρχείο Ολυμπίας. Του ζητήσαμε να μας δώσει συνέντευξη για να μας μιλήσει για τον λόγο επίσκεψής του στην Ανδρίτσα. Δέχτηκε με χαρά. Μας είπε πως στην περιοχή του Αγίου Ταξιάρχη της Ανδρίτσαινας θα επανασυσταθεί και θα επαναλειτουργήσει καταφύγιο πτερωτών θηραμάτων. Μας είπε συγκεκριμένα πως έγινε συντήρηση οκτώ κλωβών 800 τ.μ. το καθένα.

Το καταφύγιο θα φιλοξενήσει ορεινές πέρδικες και φασιανούς με σκοπό τον εμπλουτισμό της τοπικής πανίδας. Η απελευθέρωση των θηραμάτων θα γίνεται από τον Μάρτιο έως και τον Ιούνιο. Αναμένεται λοιπόν, να λειτουργήσει το καταφύγιο το επόμενο διάστημα με χρηματοδότηση από το Πράσινο ταμείο στην περιοχή μας! Ευχαριστήσαμε τον κ. Καραμάνη και του είπαμε πως θα θέλαμε να βρεθούμε μαζί του στο καταφύγιο την εποχή της απελευθέρωσης των θηραμάτων για να τον βοηθήσουμε και βέβαια για να θαυμάσουμε τα ωραία πτηνά!

της Χριστίνας Μάργαρη

**Αγαπητές αναγνώστριες
και αγαπητοί
αναγνώστες
Όταν διαβάσετε την
εφημερίδα, μην την
πετάξετε.
Ανακυκλώστε την!**

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Οι Μικροί Ταξιδευτές σε ρόλο Δημοσιογράφου» έδωσε στα παιδιά την ευκαιρία να γνωρίσουν τον κόσμο της δημοσιογραφίας μέσα από την έρευνα, την παρατήρηση, τη συνεργασία και τη δημιουργική έκφραση.

Με αφετηρία τη Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας, τα παιδιά αναζήτησαν πληροφορίες, έθεσαν ερωτήματα, παρατήρησαν τον κόσμο γύρω τους και πειραματίστηκαν με διαφορετικούς τρόπους παρουσίασης μιας είδησης ή μιας ιστορίας. Η τοπική ιστορία, τα εκθέματα του Λαογραφικού Μουσείου και οι παλιές εφημερίδες αποτέλεσαν ένα από τα σημεία εκκίνησης, ενώ η θεματολογία της εφημερίδας διευρύνθηκε σε θέματα που απασχολούν τα παιδιά και τη σύγχρονη κοινωνία, όπως το περιβάλλον, ο πολιτισμός και η επικαιρότητα.

Το πρώτο φύλλο της παιδικής εφημερίδας είναι το αποτέλεσμα αυτής της δημιουργικής διαδρομής. Είναι ένας χώρος όπου οι ιδέες, οι παρατηρήσεις, οι ερωτήσεις και οι προβληματισμοί των παιδιών αποκτούν τη δική τους φωνή. Γιατί η δημοσιογραφία δεν είναι μόνο η καταγραφή μιας είδησης. Είναι η τέχνη να παρατηρείς, να ρωτάς, να ερευνάς, να σκέφτεσαι και να μοιράζεσαι όσα ανακαλύπτεις.

Ευχαριστώ θερμά τη συνάδελφο κ. Μαρία Καούκη για την ουσιαστική συνδρομή της τόσο στην υλοποίηση του προγράμματος όσο και στη δημιουργία του πρώτου φύλλου της εφημερίδας. Επίσης, ευχαριστώ θερμά τους γονείς των παιδιών, που αποτελούν ζωντανά παραδείγματα προς μίμηση.

Η Υπεύθυνη της δημοσιογραφικής ομάδας
Δρ Σταματία Κοτρέτσου

ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΑ ΑΛΛΑ

Κάποτε, ως μαθητές, τα καλοκαίρια στο χωριό είχαμε μια εντελώς διαφορετική αύρα. Άλλοι παίζαμε στις αλάνες ώρες ατελείωτες, άλλοι φτιάχναμε εργόχειρα κι οι πιο μελετηροί διαβάζαμε βιβλία – βιβλία που με δυσκολία δανειζόμασταν, καθώς για να τα αγοράσουμε ούτε λόγος δεν γινόταν. Η ανεμελιά εκείνων των χρόνων συνδυαζόταν με τη δημιουργικότητα, το αβίαστο παιχνίδι και τη ζωντανή επαφή με τη φύση και την κοινότητα. Σήμερα, η εικόνα αυτή έχει αλλάξει θεαματικά. Οι σύγχρονοι μαθητές περνούν ατελείωτες ώρες καθηλωμένοι μπροστά στις οθόνες των κινητών τηλεφώνων και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με τα γνωστά σε όλους μας αρνητικά αποτελέσματα για την κοινωνικοποίηση, τη συγκέντρωση και την ψυχική τους ευεξία. Μέσα σε αυτό το σύγχρονο τοπίο, η συμμετοχή μου ως εμψυχώτρια στην υλοποίηση του εκπαιδευτικού προγράμματος «Οι μικροί ταξιδευτές σε ρόλο δημοσιογράφου» υπήρξε μια βαθιά αποκαλυπτική και συγκινητική εμπειρία. Διαπίστωσα από πρώτο χέρι πόσο τυχερά υπήρξαν τα παιδιά που συμμετείχαν, καθώς τα οφέλη που αποκόμισαν από αυτή τη βιωματική διαδικασία ήταν θεμελιώδη και πολυδιάστατα. Στη διάρκεια αυτού του ταξιδιού, οι μαθητές κέρδισαν πραγματικά πολλά.

Βελτίωσαν αισθητά τόσο τον προφορικό όσο και τον γραπτό τους λόγο, ενώ παράλληλα έμαθαν να ερευνούν συστηματικά, να διασταυρώνουν πηγές και να αξιολογούν με κριτικό πνεύμα τις πληροφορίες που συλλέγουν. Μέσα από την ομαδική εργασία καλλιέργησαν τη συνεργατικότητα, έμαθαν να ανταλλάσσουν ιδέες, να ακούν τη γνώμη των άλλων και να επιλύουν συλλογικά τα προβλήματα που ανέκυπταν. Επιπλέον, απέκτησαν αυτοπεποίθηση και θάρρος έκθεσης, μιλώντας με άνεση μπροστά σε κοινό και παίρνοντας συνεντεύξεις από ανθρώπους της τοπικής κοινωνίας. Απελευθέρωσαν τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους, αλλά πάνω απ' όλα ανέπτυξαν την ενσυναίσθηση – τη σπουδαία ικανότητα να αφουγκράζονται τις ιστορίες των άλλων και να κατανοούν σε βάθος τον κόσμο γύρω τους.

Μέσα από αυτή τη δημοσιογραφική διαδρομή, τα παιδιά γνώρισαν τον τόπο τους και τους ανθρώπους του, και όλα αυτά αβίαστα, χωρίς καν να το καταλάβουν! Επιβεβαιώθηκε έτσι για άλλη μια φορά πως οι μαθητές δείχνουν πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον, ενθουσιασμό και προσηλωση όταν βρίσκονται στους αυθεντικούς χώρους ενδιαφέροντος, παρά όταν παραμένουν περιορισμένοι μέσα στους τέσσερις τοίχους της σχολικής τάξης.

Το εκπαιδευτικό αυτό πρόγραμμα, σαν το βότσαλο στη λίμνη, ήρθε να ταραξεί τα νερά της πέτρινης πολιτείας το καλοκαίρι της ραστώνης.

Θερμά συγχαρητήρια στην κ. Κοτρέτσου που είχε την ιδέα και σχεδίασε το πρόγραμμα, στους γονείς που αντιλήφθηκαν την αξία του προγράμματος και βέβαια στους «μικρούς ταξιδευτές», στους οποίους εύχομαι από καρδιάς να είναι μακρύ το ταξίδι των εμπειριών τους!

Η Εμψυχώτρια
Μαρία Καούκη

«ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΤΑΞΙΔΕΥΤΕΣ» ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Το Σάββατο 8/8/2026 και ώρα 20:00, στη Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη της Ανδρίτσαινας, με πρωτοβουλία της δημοσιογραφικής μας ομάδας «Οι Μικροί Ταξιδευτές» της Παιδικής Λέσχης Ανάγνωσης, που συντονίζει η κ.Σταματία Κοτρέτσου, υπεύθυνη των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση αφιερωμένη στον τοπικό Τύπο. Η εκδήλωσή μας άρχισε με χαιρετισμούς και το καλωσόρισμα από την κ. Κοτρέτσου. Στη συνέχεια τον λόγο πήρε η κ. Αγγελοπούλου, πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ανδρίτσαινας που επεφύλαξε μια έκπληξη στην κ. Κοτρέτσου, καθώς τη βράβευσε για το πολύ σημαντικό και πολυετές έργο της στα γράμματα και τον πολιτισμό, απονέμοντάς της τιμητική πλακέτα. Μετά από αυτή τη συγκινητική στιγμή ακολούθησε η εξαιρετική ερμηνεία του τραγουδιού «Σου μιλώ για σένα» από την κ. Γεωργία Κωτσάκη με τη συνοδεία κιθάρας. Πριν πάρουν τον λόγο οι εκδότες των τοπικών εφημερίδων, έγινε ανάγνωση από τις κυρίες της Λέσχης Ανάγνωσης της Βιβλιοθήκης άρθρων από τον τοπικό Τύπο. Στη συνέχεια, είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε από τους εκδότες συνέντευξη. Τους ρωτήσαμε για τον ρόλο του τοπικού Τύπου και σχεδόν όλοι αρχικά μας μίλησαν για την αγωνία τους να συνεχίσουν την έκδοση των εφημερίδων τους λόγω οικονομικών προβλημάτων και μας είπαν πως ο ρόλος του Τύπου είναι να αναδεικνύει τα προβλήματα, να πιέζει για λύσεις, να ενημερώνει και να στηρίζει τον πολιτισμό. Κάπου εκεί χάθηκε η μπάλα θεματικά και χρονικά, γιατί κάποιοι από τους αγαπητούς εκδότες παρασύρθηκαν από την αγάπη τους για τον τόπο και την εφημερίδα τους και άρχισαν να μιλούν χωρίς να κοιτάζουν το ρολόι τους. Την κατάσταση προσπάθησε να σώσει η κ. Κοτρέτσου που μας έδωσε τα βραβεία για τη συμμετοχή μας στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑΣ!

- 🔦 ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ
Χριστίνα Μάργαρη
- 📄 ΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ
Μαργαρίτα Αμπαριώτη
- 🔍 ΕΡΕΥΝΗΤΡΙΑ
Θεοδώρα Μιχαλακοπούλου
- 🔦 ΡΕΠΟΡΤΕΡ
Αγγελική Αμπαριώτη
- 📷 ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ
Νίκος Μιχαλακάκος
- 🖍 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ
Δήμητρα Μιχαλακοπούλου
- 🔍 ΔΙΟΡΘΩΤΡΙΑ
Μαρία Καούκη
- 🌟 ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΟΜΑΔΑΣ
Σταματία Κοτρέτσου

ΜΕΛΑΝΙ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ

Την Τρίτη 4 Αυγούστου 2026 επισκεφτήκαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα περιοδική έκθεση παλιών εφημερίδων στην αίθουσα Ευάγγελου Καλλιανιώτη της Δημόσιας Ιστορικής Βιβλιοθήκης Ανδρίτσαινας. Στην έκθεση υπάρχουν παλιές εφημερίδες της Ανδρίτσαινας, της Ηλείας, της Αρκαδίας και της Μεσσηνίας καθώς και η Εφημερίδα των Κυριών, που είναι η πιο παλιά γυναικεία εφημερίδα. Σ' αυτές τις εφημερίδες υπάρχουν παλιές ιστορίες.

του Νίκου Μιχαλακάκου

Την Τετάρτη 5 Αυγούστου 2026 η κ. Σ. Κοτρέτσου μας ανακοίνωσε ότι θα πάμε στο Λαογραφικό Μουσείο. Όταν το ακούσαμε, ψιθυρίσαμε «Οχι, πάλι». Έτσι, ξεκινήσαμε με επιφύλαξη και μια μικρή ελπίδα, αφού η κ. Κοτρέτσου μας είπε ότι θα κάναμε ρεπορτάζ, θα φωτογραφίζαμε, θα ανακαλύπταμε εκθέματα και ιστορίες που έκρυβαν αυτά. Η Θεοδώρα μαζί με τη Δήμητρα θα έπρεπε να ανακαλύψουν την παλιά φωτογραφία με τη βρύση στην πλατεία Κουρμαδά, ο Νίκος ένα παλιό μπαούλο του Παναγιώτη Αναγνωστόπουλου και η Μαργαρίτα την καρέκλα ενός κουρείου. Η αναζήτηση είχε πολύ ενδιαφέρον. Είμαστε έτοιμοι για την ανταπόκριση.

Μετά τα βραβεία η κ. συντονίστρια μας έδωσε τον λόγο και κάναμε ερωτήσεις στον κ. Τσιγουρή, τον εκδότη της εφημερίδας «Ο Ψύλλος», που με πολύ ανυπομονησία περιμέναμε να τον γνωρίσουμε! Τον ρωτήσαμε γιατί ονόμασε την εφημερίδα του «Ο Ψύλλος» και πώς τα κατάφερνε όλα μόνος του. Ως δημοσιογράφος που είναι σήμερα, μας απάντησε σύντομα και εύστοχα και μάλιστα μας έδωσε και πρόσθετες πληροφορίες για να τις βάλουμε στο δικό μας πρώτο φύλλο της εφημερίδας που ετοιμάζουμε. Μας είπε πως την ονόμασε «Ο Ψύλλος», γιατί ο ψύλλος ήταν μικρός, όπως και ο ίδιος, αλλά και η εφημερίδα του ήταν μικρή. Ξεκίνησε να την εκδίδει γύρω στα 1982-3 χειρόγραφα. Η μεγαλύτερη δυσκολία του ήταν η αναπαραγωγή/φωτοτύπηση των φύλλων της εφημερίδας του, αλλά σαν ψύλλος που ήταν και λόγω του μικρού του μεγέθους κατάφερνε να εισέρχεται τότε στο Δημαρχείο, πότε στην Τράπεζα και όπως μας είπε «γινόταν φόρτωμα» στους υπαλλήλους για να φωτοτυπουν την εφημερίδα του. Ακόμα μας είπε πως είχε πάρει συνεντεύξεις από πολύ σημαντικά πρόσωπα, όπως τη Μελίνα Μερκούρη, τον τότε υπουργό Δικαιοσύνης, τον σπουδαίο σκηνοθέτη, Θεόδωρο Αγγελόπουλο, τον επίσης σπουδαίο ποιητή, Γιάννη Ρίτο, τον ηθοποιό Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι κ.ά. Ανέφερε ακόμα πως είχε πάνω από 300 συνδρομητές σε όλον τον κόσμο και στην Α' Λυκείου το 1987 έχασε τον ενδιαφέρον του και σταμάτησε να εκδίδει την εφημερίδα του, αλλά μας τόνισε πως αυτήν την περίοδο της ζωής του τη θυμάται πολύ ευχάριστα.

Τελικά, από αυτή μας τη δράση, που ήταν μια εξαιρετική εμπειρία για μας, μάθαμε πολλά. Μάθαμε πως είναι πολύ ωραίο να συγκεντρώνονται όλοι μαζί, να συζητούν και να προσπαθούν να βρουν λύσεις. Καταλάβαμε πως ο τοπικός Τύπος δε θα έχει μέλλον, αν δεν υπάρξει ένωση και συνεργασία των δυνάμεων της κοινωνίας και ότι σ' όλα πρέπει να υπάρχουν όρια και ότι η δημοσιογραφία είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση, αλλά εμείς θα επιμένουμε και θα εκδώσουμε το εφημεριδάκι μας.

της Χριστίνας Μάργαρη

«Το μπαούλο του Παναγιώτη Αναγνωστόπουλου» του Νίκου Μιχαλακάκου

Στο ισόγειο του μουσείου, στο ιστορικό αρχείο εντοπίσαμε το μπαούλο, που έγραφε την χρονολογία 1832. Είναι φτιαγμένο από ξύλο και σίδηρο, βρέθηκε άδειο στο σπίτι του Αναγνωστόπουλου και οι συγγενείς του το δώρισαν στο μουσείο. Συναντήσαμε την κ. Ελένη Αγγελοπούλου, που είναι η Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου και μας είπε ότι ο Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος γεννήθηκε στην Ανδρίτσaina στα 1790 και ήταν από τους ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας μαζί με τον Ξάνθο, τον Σκουφά και τον Τσακάλωφ. Αγωνίστηκε στην Επανάσταση του 1821. Με ενέργειες του Συλλόγου, τοποθετήθηκε το 1990 προτομή στην πλατεία Κολωνακίου στην Αθήνα (πλατεία Φιλικής εταιρείας) και το 1994 προτομή στο Μουσείο Φιλικής Εταιρείας στην Οδησό, όπου έγιναν τα εγκαίνια. Επιστρέφοντας από το μουσείο στη βιβλιοθήκη αναζητήσαμε πληροφορίες στο Αγαθοφρόνειο Εικονικό Μουσείο στην διεύθυνση: <https://www.artsteps.com/view/628f7b3b78c00f4a5f9ae2d7> Στην Αίθουσα Ιστορίας παρακολούθησαμε το βίντεο «Ο Καραγκιόζης παραδίδει μαθήματα Ιστορίας στο Νηπιαγωγείο Ανδρίτσαινας» και έπειτα προχωρήσαμε στο βάθος του μουσείου στην τελευταία αίθουσα «Αίθουσα Λαογραφικού Μουσείου Ανδρίτσαινας». Εντοπίσαμε τη φωτογραφία του μπαούλου και παρακολούθησαμε ένα βίντεο με την κ. Ελένη Αγγελοπούλου.

«Η παλιά φωτογραφία με τη βρύση στην πλατεία Κουρμαδά» της Θεοδώρας και της Δήμητρας Μιχαλακοπούλου

Προχωρήσαμε στο ισόγειο του μουσείου, ψάξαμε αρκετά για να βρούμε τη φωτογραφία δίπλα στο τζάκι. Ήταν μια ωραία μεγάλη πέτρινη βρύση με δυο παιδιά, ένα αριστερά και ένα δεξιά, ο Πανσανίας Κανελλόπουλος και ο Τάκης Παπασταματίου με κοντά παντελονάκια και παλτό. Η κ. Ελένη Αγγελοπούλου μας εξήγησε ότι τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι έπαιρναν νερό για τα σπίτια και τα μαγαζιά από την βρύση. Προβληματιστήκαμε γιατί δεν ξέραμε ούτε ποια είναι η πλατεία Κουρμαδά ούτε είχαμε δει ποτέ αυτή την ωραία πέτρινη βρύση. Όταν ολοκληρώθηκε η επίσκεψη στο μουσείο περπατήσαμε μέχρι την κεντρική πλατεία και στο δρόμο συναντήσαμε την κ. Γαρυφαλλιά Κουσκουλή. Δεν χάσαμε την ευκαιρία και τη ρωτήσαμε αν ξέρει για τη βρύση και την πλατεία. Αυτή θυμήθηκε ότι τα παλιά χρόνια υπήρχε αυτή η βρύση απέναντι από το ξενοδοχείο του Κουρμαδά, από το οποίο πήρε η πλατεία το όνομά της. Στη θέση του ξενοδοχείου σήμερα είναι ένα σπίτι και το νερό τρέχει με σωλήνα μέσα από τον μεγάλο πλάτανο. Επιστρέφοντας στη βιβλιοθήκη αναζητήσαμε πληροφορίες σε παλιές εφημερίδες και εντοπίσαμε ένα δημοσίευμα στην εφημερίδα Πανολυμπιακή, με ημερομηνία Μάιος 1997 και τίτλο «Οι Σύγχρονοι Βάνδαλοι». Εκεί υπήρχε η ίδια φωτογραφία με αυτή που βρήκαμε στο μουσείο και ευτυχώς είχε κάποιες χρήσιμες πληροφορίες. Διαβάσαμε ότι η βρύση αυτή υπήρχε από την εποχή των Βενετσιάνων στην Πελοπόννησο (1696-1715). Όμως, κάποιοι την γκρέμισαν το 1936 και έβαλαν έναν σωλήνα να τρέχει το νερό.

«Η καρέκλα του μουσείου» της Μαργαρίτας Αμπαριώτη

Φτάσαμε στον δεύτερο όροφο του μουσείου και στα αριστερά μας είδαμε ένα ολόκληρο κουρείο. Στη μέση υπήρχε μια πολύ παλιά καρέκλα φτιαγμένη από δέρμα, ξύλο και σίδηρο. Στα πόδια υπήρχε ένα σιδερένιο στήριγμα που έγραφε τη λέξη "Archer". Απέναντι υπήρχε μια ταμπέλα που έγραφε «Η καρέκλα του κουρείου του Λάμπη Ασημακόπουλου, που τη δώρισε η Ξένη Ασημακοπούλου. Όλα αυτά μας ήταν άγνωστα. Ευτυχώς η κ. Ελένη Αγγελοπούλου μας ακολουθούσε οπότε μας εξήγησε τις απορίες μας. Μάθαμε ότι αυτή η καρέκλα έχει συλλεκτική αξία, την έφτιαξε η αμερικάνικη εταιρεία Archer το 1878. Ο Λάμπης Ασημακόπουλος, που είχε κόρη την Ξένη, έφερε αυτή την καρέκλα από την Αμερική. Όταν αυτός μεγάλωσε πολύ, ανέλαβε το κουρείο μέχρι το 1980 η κόρη του. Την παλιά εποχή ήταν πολύ παράξενο να κουρεύει τους άνδρες μια γυναίκα... Επίσης η κ. Αγγελοπούλου μας είπε ότι στα κουρεία οι άνθρωποι συναντιούνταν, συζητούσαν και μάθαιναν όλα τα νέα. «Η καρέκλα που... άκουγε όλες τις ειδήσεις!»

Όταν ολοκληρώθηκε η έρευνά μας στο μουσείο, στη βιβλιοθήκη και στο δρόμο είμαστε ενθουσιασμένοι, δεν βαρεθήκαμε καθόλου. Είναι πολύ κουραστικό και μονότονο όταν επισκέπτεσαι ένα μουσείο να σου μιλάει κάποιος και να σου δείχνει πάρα πολλά εκθέματα και πληροφορίες, χωρίς να καταλαβαίνεις πώς αυτά συνδέονται μεταξύ τους. Ο κ. Παναγιώτης Αλεβιζόπουλος, εκπαιδευτικός και η κ. Γεωργία Κωτσάκη, ψυχολόγος, που συμμετείχαν ως παρατηρητές στη δράση και στην αξιολόγησή της, μας είπαν ότι αυτό λέγεται «ανακαλυπτική και βιωματική μάθηση».